

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Bujama-Buie
Buje-Buie, Istarska 1- Via dell' Istria 1

Poslovni broj: P-637/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Bujama-Buie, po sucu pojedincu Svenu Babiću, u pravnoj stvari tužiteljice: Miljenka Stanić iz Rijeke, Šetalište 13 Divizije 20, OIB: 90280243256, koju zastupa punomoćnik Lovro Glušić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika: A.M. Auto d.o.o. Stanična ulica - Via stazione 1, 52460 Buje – Buje, OIB: 06414048759, kojeg zastupaju punomoćnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Miljenko Mrakovčić i Bojan Milić iz Rijeke, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 07. srpnja 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Lovre Glušića i odvjetničkim vježbenikom kod punomoćnika tuženika Roka Gatara, temeljem čl.335. i čl.338.st.3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022, 114/2022 i 155/2023 - dalje: ZPP), dana 08. rujna 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I Nalaže se tuženiku, A.M. Auto d.o.o. Stanična ulica - Via stazione 1, 52460 Buje – Buje, OIB: 06414048759 isplatiti tužiteljici, Miljenki Stanić iz Rijeke, Šetalište 13 Divizije 20, OIB: 90280243256, iznos od 16.500,00 (šestnaesttisućapetsto) eura, zajedno s pripadajućim zateznim kamatama na taj iznos tekućim od 26.02.2024. godine, pa do isplate, sve po stopi zateznih kamata koja se određuje po odredbama čl. 29. važećeg Zakona o obveznim odnosima.
- II Nalaže se tuženiku, A.M. Auto d.o.o. Stanična ulica - Via stazione 1, 52460 Buje – Buje, OIB: 06414048759 isplatiti tužiteljici, Miljenki Stanić iz Rijeke, Šetalište 13 Divizije 20, OIB: 90280243256, troškove ovog parničnog postupka u visini od 1.890,73 (tisuću osamstodevedeset eura i sedamdesettri centa) eura, zajedno sa zateznim kamatama na taj trošak od presuđenja 08. rujna 2026. pa do isplate, sve po stopi zateznih kamata koja se određuje po odredbama čl. 29. važećeg Zakona o obveznim odnosima.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od bitnoga navodi da je dana 26.02.2024. godine od tuženika kupila motorno vozilo - automobil marke Toyota AYGO X1,0VVT, zelena s efektom, godine proizvodnje 2022, broj šasije JTDAGNAC900047694, te je tuženiku na ime kupoprodajne cijene za predmetni automobil isplatila iznos od 16.500,00 eura, te preuzela isti automobil u posjed, sve prema Računu Br. 37-100-1 i Potvrdi o preuzimanju vozila, oboje od 26.02.2024. godine, te se upisala kao vlasnik u pripadajuću prometnu dozvolu.

Dalje navodi kako je dana 07.11.2024. godine od strane V. Policijske postaje PU Zagrebačke predmetni automobil oduzet tužiteljici uz objašnjenje kako se radi o ukradenom vozilu, te je tužiteljica o činjenici oduzimanja predmetnog automobila službeno obavijestila tuženika dopisom od 12.11.2024. godine.

Dalje navodi kako nadležno Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu nije vratilo tužiteljici predmetni automobil, već je dopisom od 23.05.2025. godine, koji tužitelja zaprimila 17.06.2025. godine obavijestilo tužiteljicu da nisu u mogućnosti udovoljiti zahtjevu za povrat predmetnog automobila, jer je za isti raspisana potraga od strane talijanske policije, o čemu je tužiteljica obavijestila tuženika, te pozvala tuženika da u razumnom roku od 15 dana oslobodi predmetni automobil od prava ili zahtjeva trećeg u smislu čl. 431. važećeg Zakona o obveznim odnosima, te da joj tuženik u zadanom roku od 15 dana isplati natrag kupoprodajnu cijenu s pripadajućim zateznim kamatama od dana isplate te kupoprodajne cijene.

Tuženik nije postupio po zahtjevu tužiteljice i u razumnom roku oslobodio predmetni automobil od prava ili zahtjeva trećeg (predmetni automobil je i dalje oduzet), radi čega je ugovor o kupoprodaji predmetnog vozila od 26.02.2024.g. raskinut u smislu čl. 432. važećeg ZOO-a, a niti je dobrovoljno isplatio natrag tužiteljici ranije isplaćeni iznos kupoprodajne cijene.

Tužiteljica dodatno navodi kako nije znala za da je predmetni automobil ukraden, naprotiv tuženik joj je dao sva jamstva i obećanja da nema nikakvih pravnih nedostataka, te da predmetni automobili nije ukraden, te tužiteljica predlaže usvajanje tužbenog zahtjeva.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu, kojeg je pravovremeno podnio, pobija tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

Tuženik je predmetno vozilo kupio od prodavatelja iz Slovenije uz potpuno urednu cjelokupnu povijest dokumentacije i isprava, te službene potvrde Ministarstva financija, carine i policijskih uprava iz tri različite države i to Italije, Slovenije i Hrvatske kojim se potvrđuje potpuna zakonitost i ispravnost pravnog statusa vozila, te je vozilo uredno registrirano i korišteno na području Republike Slovenije do trenutka prodaje istog tuženiku u Republiku Hrvatsku temeljem Ugovora o kupoprodaji br. 36-2023 od 19.10.2023. godine.

Tuženik dalje navodi kako je za predmetno vozilo izdana o Potvrda o sukladnosti u Republici Hrvatskoj tako i u Republici Sloveniji, te je tuženiku, nakon pregleda dokumentacije i vozila, od strane Carinske uprave RH izdano porezno rješenje i potvrda o plaćanju posebnog poreza na motorna vozila.

Tuženik je, osim pregleda same dokumentacije, predmetno vozilo provjeravao i preko poznatog sustava »CarVertical« u kojem sustavu nema podataka da bi predmetno vozilo bilo ukradeno ili imalo bilo kakvih problema.

Tuženik navodi kako u ovom trenutku nije uopće utvrđeno o kakvom se eventualnom postupku radi i temeljem čega je raspisana potraga, te radi li se uopće

o predmetnom vozilu, nadalje tuženik izražava žaljenje zbog predmetne situacije, te nudi svu potrebnu pomoć u dostavi dokumentacije i svih dostupnih isprava radi razrješenja, međutim ne vidi svoju odgovornost za nastalu situaciju, te stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i naložiti tužiteljici da naknadi tuženiku prouzročene parnične troškove.

3. Tuženik je odgovor na tužbu nadopunio na ročištu održanom dana 07. srpnja 2026. godine navodeći kako se u konkretnom slučaju radi se o oduzimanju vozila bez pravne osnove, te da stoga tužiteljica ima pravo na naknadu štete od države jer se ovdje ne radi o pitanju pravnog nedostatka, pa slijedom navedenog ako i postoji odgovornost za štetu ona ne proizlazi iz pravnog posla sklopljenog s tuženikom već iz postupanja Republike Hrvatske, te je tuženik predložio da se na stranu tuženika umiješa Republika Hrvatske obzirom da bi iz tog spora mogao izravno utjecati na njezina prava i obveze, a kojem miješanju se tužiteljica protivila.
4. U dokaznom postupku izvršen je uvid i pročitani su Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 07.11.2024. (stranica 8), Račun Br. 37-100-1 od 26.02.2024. (stranica 9), Potvrda o preuzimanju vozila od 26.02.2024. (stranica 10), dopis tužiteljice od 12.11.2024. (stranica 11-12), dopis Općinskog kaznenog državnog odvjetništva od 23.05.2025. i požurnica tužiteljice od 19.05.2025. (stranica 13-14), dopis od 07.07.2025. s potvrdom o primitku (stranica 16-21), Porezno rješenje (stranica 24-25), dokumentacija motornog vozila (stranica 26-72 i 93-140), račun kupnje br. 153 od 28.09.2023. godine, SMALL RENT C.A.S. - Sabina Durmišević (stranica 82), potvrda plaćanja kupoprodajne cijene Sabina Durmišević (stranica 83-84), potvrda plaćanja kupoprodajne cijene Atelj Alaksandar, AB AVTO d.o.o. (stranica 85-86), potvrda Ministarstva financija Republike Slovenije (stranica 90), te su sud odbio izvođenje drugih predloženih dokaza kao nebitnih za utvrđivanje odlučnih činjenica u ovoj pravnoj stvari.
5. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s odredbom čl.8. ZPP-a, te je sud temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.
6. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužiteljice za povrat kupoprodajne cijene zbog pravnih nedostataka kupljene stvari (evikcije) tj. motornog vozila koje joj je privremeno oduzeto od strane hrvatske policije obzirom da je za isto vozilo raspisana međunarodna potraga od strane talijanske policije.
7. Između parničnih stranaka nije sporno da je tužiteljica, kao kupac, od tuženika, kao prodavatelja, kupila vozilo marke TOYOTA AYGO X 1,0 vvt, broj šasije JTDAGNAC900047694, godine proizvodnje 2022, temeljem Računa br. 37-100-1 od 26.02.2024. godine, nesporno je da je tužiteljica predmetno vozilo uredno registrirala u Republici Hrvatskoj reg. oznaka RI-5798-T, te da je dana 07.11.2024. godine tužiteljici vozilo oduzeto od strane Ministarstva unutarnjih poslova RH uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta.
8. Između parničnih stranaka je sporno:
 - da li postoji odgovornost tuženika, kao prodavatelja za pravne nedostatke na prodanoj stvari tj. motornom vozilu koje je tužiteljici nakon kupnje i prijenosa vlasništva privremeno oduzeto,

- sporno je da li je došlo do raskida ugovora o kupoprodaji predmetnog vozila sklopljenog između tužiteljice, kao kupca, i tuženika, kao prodavatelja,
 - sporno je da li tužiteljica ima pravo na povrat novčanog iznosa koji je platila za kupljenu stvar tj. za motorno vozilo koje joj je nakon kupnje i prijenosa vlasništva privremeno oduzeto, kao i početak tijeka zateznih kamata koje tužiteljica potražuje.
9. Sud je u ovoj pravnoj stvari, u postupku prethodnog ispitivanja tužbe, prvenstveno ocijenio pravovremenost podnesene tužbe sukladno čl.282. ZPP-a, budući da Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, 69/2026 – dalje: ZOO) u čl.437.st.1. propisuje da se pravo kupca po osnovi pravnih nedostataka gasi istekom godine dana od saznanja za postojanje prava trećega, slijedom čega sud zaključuje da propisani rok predstavlja prekluzivni rok istekom kojeg nepovratno prestaje postojati samo pravo.
10. Navedeni prekluzivni zakonski rok započeo je teći dana 07. studenoga 2024. godine, kada je Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske tužiteljici privremeno oduzelo predmetno vozilo temeljem međunarodne potrage, što je između parničnih stranaka nesporno, a takvo utvrđenje proizlazi i iz pročitane Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od 07.11.2024. (stranica 8), odnosno tada je tužiteljica saznala za postojanje prava treće osobe koje isključuje njezino pravo vlasništva nad predmetnom vozilu.
11. Slijedom prethodno navedenog, krajnji rok za sudske ostvarivanje prava tužiteljice po osnovi pravnih nedostataka (evikcije) istekao bi dana 07. studenoga 2025. godine, međutim, budući da je tužiteljica predmetnu tužbu ovom sudu podnijela dana 22. kolovoza 2025. godine, sud utvrđuje da je tužba podnesena pravovremeno odnosno prije isteka strogog zakonskog roka od godine dana iz čl.437.st.1. ZOO-a.
12. Kao što je već navedeno među strankama nije sporno da su tužiteljica, kao kupac, i tuženik, ovlaštena autokuća iz Buja kao prodavatelj, sklopili pravni posao kupoprodaje rabljenog motornog vozila marke TOYOTA AYGO X 1,0 vvt, broj šasije JTDAGNAC900047694, godine proizvodnje 2022, dok je iz izdanog Računa Br. 37-100-1 od 26.02.2024. (stranica 9) i Potvrde o preuzimanju vozila od 26.02.2024. (stranica 10), utvrđeno da je tužiteljica dana 26. veljače 2024. godine u cijelosti isplatila ugovorenu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 16.500,00 eura, te preuzela predmetno vozilo u posjed.
13. Nadalje, obzirom da je među strankama nesporno da je dana 07. studenoga 2024. godine Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, V. Policijske postaje Zagreb, PU Zagrebačke tužiteljici privremeno oduzelo predmetno vozilo, o čemu je izdana Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 07.11.2024. (stranica 8), dok je iz dopisa Općinskog kaznenog državnog odvjetništva od 23.05.2025. (stranica 13) utvrđeno da je predmetno vozilo oduzeto jer je za istim raspisana međunarodna potraga od strane talijanske policije, te se isto vozilo i dalje nalazi u V. Policijskoj postaji Zagreb, PU Zagrebačke.

14. Iz dokaznog postupka sud utvrđuje kako je tuženik, kao autokuća, temeljem Ugovora o kupoprodaji br. 36-2023 od 19.10.2023. godine (stranica 28), kupio predmetno vozilo od kupca iz Republike Slovenije, nadalje za predmetno vozilo je dana 07.11.2023. godine u Republici Hrvatskoj izdana Potvrda o sukladnosti (stranica 26-27), dok je iz Poreznog rješenja od 24.11.2023. od strane Carinske uprave, Carinskog ureda u Puli-Pola (stranica 24-25), utvrđeno da je tuženik za kupnju predmetnog vozila platio poseban porez na motorna vozila u Republici Hrvatskoj, slijedom čega sud utvrđuje da je tuženik izravni uvoznik vozila u Republiku Hrvatsku i da je isto stavio na domaće tržište s ciljem daljnje prodaje, a što je u konačnici i ostvareno prodajom vozila tužiteljici, odnosno tuženik se u ovoj pravnoj stvari ima smatrati trgovcem u smislu čl.14.st.2. ZOO-a i u smislu čl.4.toč.47. važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 19/2022, 59/2023, 59/2026), a ne posrednikom.
15. Iz dopisa tužiteljice od 12.11.2024. (stranica 11-12) i dopisa od 07.07.2025. s potvrdom o primitku (stranica 16-21), utvrđeno je kako je tužiteljica pismenim putem obavijestila tuženika od kojeg je kupila predmetno vozilo da je isto oduzeto jer je ranije ukradeno u inozemstvu i za istim postoji potraga od strane talijanske policije, te je zahtijevala da se predmetni automobil u roku od 15 dana oslobodi od prava ili zahtjeva trećeg u smislu čl. 431. važećeg Zakona o obveznim odnosima, jer da će protekom navedenog roka ugovor o kupoprodaji predmetnog vozila od 26.02.2024. godine biti raskinut u smislu čl. 432. istog zakona, dok je od tuženika dobiven odgovor (stranica 15) da se tužiteljica obrati odvjetničkom uredu koji zastupa tuženika.
16. Obzirom da iz podnesenog odgovora na tužbu nedvojbeno proizlazi kako tuženik nije postupio po zahtjevu tužiteljice i oslobodio predmetno vozilo od prava ili zahtjeva trećeg, a što je dodatno potvrđeno i dopisom Općinskog kaznenog državnog odvjetništva od 23.05.2025. (stranica 13) iz kojeg je razvidno da se isto vozilo koje je tužiteljici privremeno oduzeto i dalje nalazi u V. Policijskoj postaji Zagreb, PU Zagrebačke, sud zaključuje kako je ugovor o kupoprodaji od 26.02.2024. raskinut po samom zakonu sukladno članku 432. stavku 1. ZOO-a kojim je propisano da u slučaju kada je stvar kupcu u cijelosti oduzeta, kupoprodajni se ugovor raskida po samom zakonu (ex lege).
17. Prema ocjeni ovog prvostupanjskog suda potpuno su irelevantni za ovaj spor navodi tuženika da je predmetno vozilo imalo uredne slovenske isprave prije nego je uvezeno u Republiku Hrvatsku, da je prošlo homologaciju te da je Carinska uprava izdala porezno rješenje.
Radi se o upravnim aktima koji služe isključivo u fiskalne i tehničke svrhe, te državna tijela tim aktima ne jamče i ne potvrđuju privatnopravno vlasništvo na vozilu, jer ako je neko vozilo ukradeno, ono ostaje ukradeno, te se nikakvim rješenjima, potvrdama ili drugim upravnim aktima taj pravni nedostatak ne može otkloniti.
18. Sud ocjenjuje kao neosnovanu i tužnikovu tvrdnju da je postupao s pažnjom dobrog gospodarstvenika jer je predmetno vozilo provjeravao i preko sustava »CarVertical« (stranica 53-73 i 106-121) u kojem sustavu nije bilo podataka da bi predmetno vozilo bilo ukradeno ili imalo bilo kakvih problema.

Ovome sudu je notorna činjenica da je »CarVertical« komercijalna, privatna i dobrovoljna platforma, a ne službeni državni ili međunarodni registar ukradenih vozila, tako da činjenica da krađa predmetnog vozila prilikom tuženikove provjere nije bila vidljiva na privatnoj aplikaciji ne oslobađa tuženika od odgovornosti.

Tuženik je registrirani trgovac koji se profesionalno bavi prometom motornih vozila te je dužan postupati s povećanom pažnjom, odnosno s pažnjom dobrog gospodarstvenika, te rizik provjere vozila putem privatnih aplikacija, te rizik kupnje ukradenog vozila u inozemstvu predstavlja isključivo ekonomski i pravni rizik poslovanja tuženika kao profesionalnog trgovca koji se na njih oslonio, a ne krajnji kupac tj. tužiteljica.

19. Sud ne prihvaća kao osnovanu niti tuženikovu tvrdnju da se u konkretnom slučaju radi o oduzimanju vozila bez pravne osnove, te da stoga tužiteljica ima pravo na naknadu štete od države, a ne od tuženika jer se ovdje ne radi o pitanju pravnog nedostatka.
To iz razloga jer iz dokaznog postupka proizlazi nedvojbeni zaključak da je do privremenog oduzimanja vozila došlo jer je za istim raspisana međunarodna potraga od strane talijanske policije, što znači da je hrvatska policija postupala po međunarodnoj potrazi za ukradenim vozilom, slijedom čega je postupanje policije, a time i države, zakonito jer je država imala pravnu osnovu za oduzimanje.
Država odnosno policija ima zakonsku dužnost i ovlast oduzeti predmet koji potječe iz počinjenja kaznenog djela, u konkretnom slučaju krađe vozila, te država nije ta koja je ukrala vozilo u Italiji, niti je država ta koja je nastupala kao trgovac tj. vozilo stavila u promet i uzela novac od tužiteljice prilikom prodaje istog, slijedom čega nema osnove tražiti od države ikakvu naknadu kada ista postupa po međunarodnim ugovorima.
20. Isto tako niti ZOO u svojim odredbama kojima uređuje područje odgovornosti za pravne nedostatke u čl.430-437. nigdje ne uvjetuje odgovornost prodavatelja time je li on znao za krađu ili time je li država oduzela auto.
21. Nakon provedenog dokaznog postupka sud smatra kako su u odnosu na tuženiku ispunjene sve zakonske pretpostavke odgovornosti za pravne nedostatke.
22. Tužiteljica je, kao kupac vozila kojeg je tuženik, kao trgovac stavio na tržište, primila ispunjenje obveze iz kupoprodaje tj. platila je kupoprodajnu cijenu za predmetno vozilo, isto preuzela i upisala se kao vlasnik.
23. Nadalje, pravni nedostatak uistinu postoji odnosno ne radi se o uvjerenju ili pretpostavki o njegovu postojanju, a sastoji se u tome što je predmetno vozilo, koje je tuženik, kao ovlašteni trgovac, uvezao u Republiku Hrvatsku i stavio na tržište, bilo ukradeno u Italiji iz kojeg razloga je po međunarodnoj potrazi privremeno oduzeto tužiteljici od strane hrvatske policije.
24. Tuženik, kao prodavatelj, u smislu čl.430. ZOO-a odgovara za pravne nedostatke po načelu objektivne odgovornosti, te njegovo znanje za te nedostatke nije pretpostavka njegove odgovornost.

25. S druge strane, neznanje tužiteljice, kao kupca, za pravne nedostatke, jest pretpostavka odgovornosti tuženika, dok znanje kupca za pravni nedostatak u trenutku sklapanja ugovora isključuje odgovornost prodavatelja tj. tuženika.
26. Prema slobodnoj ocjeni dokaza sud zaključuje da je tužiteljica prilikom stjecanja stvari tj. kupnje predmetnog vozila bila savjesna strana u postupku odnosno nije znala za nedostatak jer je vozilo kupila u od ovlaštenog trgovca u Republici Hrvatskoj, s urednim ispravama izdanim od nadležnih hrvatskih tijela, te nije imala niti jedan razlog posumnjati u legalnost vozila jer nije životno, niti logično da bi tužiteljica isplatila kupoprodajnu cijenu i preuzela vozila da joj je u trenutku kupoprodaje 26.02.2024. godine bilo poznato da vozilo ima pravni nedostatak tj. da je ukradeno u Italiji, jer taj nedostatak očito nije bio poznat niti tuženiku, kao prodavatelju istog vozila.
27. Ukoliko je tužiteljici, kao stjecatelju tj. kupcu nedostatak bio poznat u trenutku očitovanja volje za sklapanje ugovora, tada tuženik, kao prodavatelj, neće odgovarati za pravne nedostatke, međutim u ovoj pravnoj stvari tuženik tako nešto nije dokazao u smislu čl.219. ZPP-a.
28. Stoga u konkretnom slučaju do prijenosa vlasništva na predmetnom vozilu nije došlo jer je tuženik, kao prodavatelj, tužiteljici, kao kupcu, prodao stvar koja nije bila njegovo vlasništvo slijedom čega vlasništvo tog vozila nije mogao prenijeti na kupca tj. tužiteljicu, jer niti sam tuženik nije prodavao vlastitu stvar čiji je vlasnik, već tuđu stvar koja je nezakonito otuđena od izvornog vlasnika, radi čega je i oduzeta od strane hrvatske policije, pa je stoga tuženik odgovoran što je tužiteljici prodao i predao stvar na kojoj treća osoba ima jače pravo koje u potpunosti isključuje pravo vlasništva tužiteljice, bez obzira na to je li prodavatelj znao da je stvar ukradena.
29. Pravna posljedica u slučaju raskida ugovora propisana je u čl.368.st.2. ZOO-a prema kojem ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala, a u konkretnom slučaju nedvojbeno je da je tužiteljica dana 26.02.2024. godine u cijelosti isplatila kupoprodajnu cijenu u visini od 16.500,00 eura čime je ugovor sa svoje strane u potpunosti ispunila, te je preuzela vozilo, jer sudu je logična i životna činjenica da tuženik, kao ovlašteni trgovac, nikada ne bi predao vozilo u posjed bez prethodne uplate cijelog iznosa, a niti je tuženik tijekom postupka osporavao da bi primio navedeni iznos kupoprodajne cijene.
30. Takvo pravno shvaćanje izraženo je i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-2507/1999-2, od 05. veljače 2002. godine, prema kojemu vozilo koje je bilo ukradeno (postojanje prava treće osobe) i zbog toga tužitelju od strane policije oduzeto, takvo stanje stvari dovodi do raskida ugovornog odnosa po samom zakonu pa sukladno tome tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati povrat onoga što je dao po tako izvršenom ugovoru, a izraženo pravno shvaćanje snagom autoriteta u cijelosti prihvaća i ovaj prvostupanjski sud.
31. ZOO u čl.368.st.2. propisuje za dvostrane ugovore ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala.

Slijedom navedenog, a budući da je ugovor raskinut po samom zakonu zbog pravnog nedostatka stvari temeljem čl.432.st.1. ZOO-a, kao što je prethodno navedeno pod točkom 16. ovog obrazloženja, te obzirom da je tužiteljica tuženiku isplatila kupoprodajnu cijenu za vozilo u visini od 16.500,00 eura, te joj je tuženik predao vozilo koje joj je potom oduzeto zbog pravnog nedostatka, sud utvrđuje da je osnovan zahtjev tužiteljice za isplatom novčanog iznosa od 16.500,00 eura, te je temeljem čl.430. u svezi s čl.368.st.2. ZOO-a naložio tuženiku da vrati tužiteljici navedeni novčani iznos, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.

32. Nadalje, ZOO u čl.368.st.5. propisuje za dvostrane ugovore da je strana koja vraća novac dužna platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila, slijedom čega je sud ocijenio kao osnovan i zahtjev tužiteljice na zakonsku zateznu kamatu na navedeni iznos od 16.500,00 eura od dana uplate kupoprodajne cijene, odnosno od 26. veljače 2024. godine, kada je tuženik primio navedeni novčani iznos za stvar koju joj, zbog pravnog nedostatka, nije mogao pravno valjano prenijeti u vlasništvo, dok je visina stope zatezne kamate određena po čl. 29. st. 2. ZOO-a, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom I izreke ove presude.
33. Tuženik bi povrat svojeg novca za predmetno vozilo mogao tražiti kroz regresni postupak odnosno tužiti prodavatelja tog oduzetog vozila pred sudom u Republici Sloveniji i tražiti svoj novac natrag, uvećan za troškove sudskog postupka, zatezne kamate i odvjetničke troškove, a što sve predstavlja izravnu štetu koju mu je prouzročio slovenski dobavljač jer je tuženiku prodao ukradeno vozilo.
34. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl.154 st.1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, te na čl.155.st.1. ZPP-a kojim je propisano da će sud odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice.
35. Sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 37/2023 - dalje: Tarifa) Tbr.52.st.3. propisuje da kada sud odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka, dok je u Tbr.54. propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 eura, u Tbr.7.st.1. propisano je da za vrijednost predmeta spora od 16.500,00 eura odvjetniku pripada nagrada u visini od 250 bodova
36. Sud je tužiteljici priznao troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice kako slijedi:
- za sastav tužbe u visini od 250 bodova što iznosi 500,00 eura po Tbr.7.toč.1. Tarife;
 - za pristup na ročište dana 07.07.2026. u visini od 250 bodova što iznosi 500,00 eura po Tbr.9. toč.1. i toč.7. Tarife;
 - za sastav obrazloženog podneska od 07.04.2026. u visini od 250 bodova što iznosi 500,00 eura po Tbr.8.toč.1. Tarife;
 - za sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 105,73 eura po Tar.br.1.st.1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 37/2023),
 - za sudsku pristojbu na prvostupanjsku presudu u iznosu od 285,00 eura Tar.br.2.st.1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 50/2026).

37. Ukupno priznata visina troškova parničnog postupka tužiteljici iznosi 1.890,73 eura, slijedom čega je presuđeno kao pod točkom II izreke ove presude.
38. Zakonska zatezna kamata na trošak parničnog postupka teče od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.
39. Visina stope zatezne kamate na trošak parničnog postupka određena je po čl. 29. st. 2. ZOO-a.
40. Sud je temeljem čl. 328. st. 1. ZPP-a odredio rok u trajanju od 15 dana u kojem je tužiteljica dužna dobrovoljno izvršiti činidbu.

U Bujama – Buie 08. rujna 2026.

Sudac:
Sven Babić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužiteljici, putem punomoćnika,
2. Tuženiku, putem punomoćnika.

Broj zapisa: **9-3088c-d1d58**

Kontrolni broj: **0c8c9-e9b97-572e5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.